

[Aase Olesen]

menneskefjendske, man kan finde på at fore-slå i vore dage. Det kan enlige mødre på bi-stand og familier, der får boligsikring, tale med om. Det er sørgeligt, at sådanne forslag skal komme fra kristeligt folkeparti.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De to lovforslag, vi diskuterer nu, må nat-ur ligvis ses i sammenhæng med regeringens helhedsløsning og den økonomiske politik, som er lagt frem ved denne helhedsløsning.

Lovforslaget om bunden opsparing har til formål at virke forbrugsbegrænsende, først og fremmest – det er lovforslagets sigte, og sådan som lovforslaget er udformet, vil det også være lovens virkning – for de højeste indtægter.

Selskabsskattelovforslaget har til formål at skabe de fornødne økonomiske midler til at styrke virksomhedernes produktivitet ved direkte at fjerne eller i hvert fald i meget høj grad lempe en omkostning, nemlig den om-kostning, der hedder arbejdsgiverafgifter af forskellig art.

Det er den sammenhæng, der er mellem helhedsløsningen og de pågældende lovfor-slag.

Det vil være naturligt, at jeg først gør et par bemærkninger om lovforslaget om bun-den opsparing. Inden jeg gør det, vil jeg ger-ne takke de ordførere, der var positive med hensyn til lovforslaget. Jeg synes også, jeg vil benytte lejligheden til at takke skatte- og af-giftsudvalget og dets formand for dets ihær-dige gennemgang af lovforslagene og be-tænkningen. Jeg kan tale med så stor sikker-hed om det gode arbejde, man har lavet i skatte- og afgiftsudvalget, idet jeg jo direkte og personligt har haft lejlighed til at følge det i overordentlig høj grad.

For så vidt angår forslaget om bunden opsparing har man fra visse sider rettet kritik på to punkter mod det lovforslag. Man siger for det første, at grundlaget for udregning af den bundne opsparing er forkert, og for det andet siger man, at det rejser en række pro-blemer i forbindelse med den skævhed, som grundlaget giver.

Jeg tror, det er vigtigt, at man gør sig klart, at det grundlag, vi har valgt for den bundne opsparing, i virkeligheden er det ene-ste aktuelle grundlag, vi har, det eneste aktu-elle grundlag, vi kan bygge på, og vi har

måttet tage det med de fordele og de mang-ler, det rummer.

Man har – det er jo rigtigt – her i dag fo-reslået andre muligheder. Man har foreslået bruttoindkomsten, det vil sige indkomsten uden fradrag for noget som helst. Det lyder besnærende, hvis man kun har lønindtægt, men der findes jo andre end lønmodtagere i dette land, og der findes navnlig mange løn-modtagere, som også har rentefradrag, og der findes erhvervsdrivende. Det siger sig selv, at man ikke sådan uden videre kan gå over til et bruttoindkomstskattesystem.

Der er endda nogle – bl.a. mange kendte skatteteoretikere fra socialdemokratiet – der klart har sagt, at man ikke kan sondre mel-lem private renter og erhvervsrenter. Hvor-vidt dette er rigtigt, er et spørgsmål, men jeg kan i hvert fald sige, at gennemførelsen af en sådan sondring – jeg vil gerne understrege, at det har regeringen intet ønske om – er så artsfremmed for det danske skattesystem, at det ikke kan gennemføres som en engangs-foranstaltning for at lave en bunden opspa-ring, som end ikke er en skat.

Man har også, og det har jo været en in-teressant diskussion, diskuteret spørgsmålet om husstandsindkomst. Det eneste, jeg kan sige til det, er, at vi kender heller ikke i vores skattesystem et entydigt husstandsbegreb. Heller ikke her kan det være hensigtsmæssigt for en bunden opsparing, som ikke er en skat, at gå over til helt andre principper.

Lovforslag nr. L 209 om selskabsskat har givet anledning til en række kraftige udtryk som, at vi her har en skattelov – det er en skattelov – der åbner en ladeport for omgæl-ser. Man har sagt, at den grundlæggende fejl ved vores selskabsskattelovforslag er dets ikrafttræden. Den socialdemokratiske ordfø-erer, hr. Lykketoft, har gjort et ret stort num-mer ud af, at man jo bare kunne støtte SFs forslag, således at loven trådte i kraft et år tidligere, idet han gjorde gældende, at jeg jo var enig i, at der ikke var tale om tilbagevir-kende kraft.

Spørgsmålet om lovens ikrafttræden er et meget centralt spørgsmål for dette lovforslag. Det er rigtigt, at jeg i et svar til skatte- og afgiftsudvalget har udtalt mig om spørgsmå-let om ikrafttræden, og jeg har sagt, at på denne baggrund – altså på baggrund af den sædvane, vi har i skatteretten – er det vel tvivlsomt, om en fastsættelse af en ikrafttræ-